

Bibliographische Daten

Titel: Hartmann Schedel: Liber chronicarum – Nürnberg, STN, Cent. II, 98
Signatur: Cent. II, 98

Die Nutzung der Digitalisate von gemeinfreien Werken aus den Sammlungen der Stadtbibliothek im Bildungscampus Nürnberg ist gemäß den Bedingungen der [Creative-Commons-Lizenz Public Domain Mark 1.0](#) uneingeschränkt und kostenfrei erlaubt.

Im Sinne guter wissenschaftlicher Praxis wird gebeten, bei der Verwendung von durch die Stadtbibliothek im Bildungscampus überlassenen Digitalisaten stets die Quellenangabe in folgender Form zu verwenden: Stadtbibliothek im Bildungscampus Nürnberg, [Bestandssignatur + Blatt/Seite]

Im Interesse einer laufenden Dokumentation und der Information für Benutzerinnen und Benutzer erbittet die Stadtbibliothek die Überlassung von Belegexemplaren oder Sonderdrucken von Veröffentlichungen, die aus der Benutzung von Handschriften und anderen Medien in den historischen Sammlungen der Stadtbibliothek hervorgegangen sind. Sollte eine Abgabe nicht möglich sein, wird um Mitteilung der bibliographischen Daten der Publikation gebeten.

Et res rerum scriptores parissime de Germania loqui sunt ut si ea natio est ordinis iacet. Et som
 mantes quidam res germanicas antiquas. Namque si legum vetus quae inueniamur. Ver
 manos olim cum vixisse barbaro vestibus laceris. Venationem terrarum et agrorum culturam
 dedisse credunt. ferentes quidam homines et bellum aperte. sed argenteo proposito. Cuiusque
 nec unum vero eum est quod Germania intera mare et danubium. Finisque nullus in genio et albino qua
 nebat. Nec vero quoniam insuperest sive suos limites non ignorat. Ita propter factum e quod natus fuit in
 gallia. Regia. Noria. Vindelicus atque in ipsa Sardia seu Samaria quia quod in eo habuerunt
 Quod memoriam nobilissimas verbes splendidissimas et diuinae depla. opulentissimos
 principes ac platos. Certe non videtur Germania esse que copitatis omnibus Germania supereret. Q
 si resurget aliquid illoꝝ meutruum. Cuiusque filii cesares erunt. Germania peragraret ut anno iusto. pfecto dicitur non esse ea
 quam quia olim videbat. nequeque suam esse patriam. Cu[m] omnes et ab origine frumentarii positiones. Vestitus homines. urbani
 cum splendore urbium. tamquam in magna polonia apud Germanos ostentantur. Verum haec multorum quis fecit nisi electio Christi. Cultusque
 christiane religionis et Germanias omnes barbarie expulit. Atque ita excoluit. Ut iam enim ipsi barbari. Germani autem rite latini
 appellari mereantur. Sive igit[em] noua considerantur. seu vetera metu experientia. Nulla peritior nulla ardenter. Sunt omnes nationes quae bello
 ydoneas iudicant Germanica videtur. Germanus enim equi anima et virtus fuit. Et ubi tot clausissimi principes. tot generosi priores. tot for
 tissimi equites. tot potentes cunctores. tot ducunt tot auxili. tot adiuvant. tot servit minorem. Vbi tanta plena multitudo. tanta summa
 tanta anima. tanta roboris. Cu[m] demide Germaniae fines ut reuersus tradidit ab oriente vicella flumus et ungare limes fuere. ab ec
 adere Rhenum. A medie danubii. A septentrione oceanum. et mare balteum quod primitur vocare possunt. Nec quatuor ex his
 inimicos possident ipsi videtur. Germani enim anglia pulsis expugnauit. bellicos helvetorumque fines ecentus gallis obtinuerunt.
 erunt. Phoenicia et Noria inveniuntur et usque in Italia pede extenderunt. Germanorum culmine reges qui nunc proutem vocantur eximis
 infidelium detraherentur. Soli ex aliis in Germania solo bohemii sedet potissimum et nobilissimum populus. Sed et illi ymperio impio
 pacie se autem Regesque sunt principaliore ex regim electoribus. Magis ypi bellacostar ac fortissimi deoꝝ accepti. Tunc fuit Qua
 b[us] adeo fines extendisse licuit. Et super omnes mortales romane potentes data fuit obsecunda. Na[m] tercarius ille calcato omni et orbis
 dominus duxit Cesare Qua[n]tus subditus gallus. sepe premisit insursum resque maximas in Germaniam yessent. belliscomit[us] et
 aspera Sueuorum yetem dimisit indomita Augustus Ottavianus. Cu[m] et partibus et in domo reyes numerad misserunt
 Qui in omnibus Romanorum fortitudinis credita est. Ita in qua felicissimum Imperator nullidi unquam nisi apud omnia
 nos fuit. Na[m] lolliana et variana clade in Germania pressus est. Lolliana maioris infamie quam detinuerit.
 Variana pene exciale tribus legions cu[m] ducere levaret et auxiliis omnibus ceteris. Longus est uterque quod intulerunt rei
 publice molestias Germani. Qui et si Romanorum fortunae aliquam cesserant. Postea tamen et in de rebus de gallis de hispa
 nis de Hispanis deoꝝ alios duos yetibus separato ex triumphaverunt. Nec romani cu[m] reuiri potuerunt et magnas in Germanias
 auxiliis perierunt. Quoꝝ tanta et bello duxerunt. tanta in domo fides fuit ut cesarei corporis custos cohors ex ymmanis potius
 assueficeret. Scimus quod Gotfridus qui fuit Longinxtie dux. Cu[m] solus transrhenum transiit. Et aliquibus Gallis pau
 cas ita hispania passisse. grecia penetrasse. hellas sponte transisse. Asia premeasse. huc solima ex parte ifidelium redire
 se. ut ac p[ro]sternat omnibus que occurrerat in me. Yetibus. Qua[n]tus et Thuria et Sacrae numerost et iste conatur fine exerci
 cit ducere milia pugnatores fuisse. Atque in loco maiores corporis sola ymmanis cogit. Na[m] et in monte Commodo cu[m]
 tunc Roma poterit. Exptans exortaret et turba tre sive quia Sacrae ente conabatur. proutem cu[m] ceteris volvendis
 b[us] ydola colebat. De rebus excaustis quod nunc saxonia et alios vienos xvii cultores festabant. Contad[us] autem dimisit saxombus
 et ceteris vienis qui domini cu[m] proutem ac reliquo barbaris decerteret. sive cu[m] chenestib[us]. Suevus. fratrebois. bavaris. huc solima
 penitent post teemo quam longa et lata sit ymmanis natio. quam diligiosa. quam vera. quam iusta. quam p[re]missa tenax. quam populosa. quam
 dures. Quanta illuc nobilitas. quam fortis et optima milicia. Quanta eti[us] erat erata. quam gloria deca. quam praua magnificencia.
 quam splendor ribum. Que celi facies. que tre obitas. Cu[m] p[ro]maraz deoꝝ cu[m] princeps sit totus magis admirabilis quam deinceps valens.
 Cu[m] igit[em] hoc ex historiarum ex officina Nurembergi p[ro]deat. Que urbs inclita in medio ferme ymmane sita est. Prope aqua de
 Germania in calce libri absoluens. Primitudo historiae. Cnei p[ro]p[ter]eae Romanis portuas. Rerum ubiq[ue] yestigia in Europa. Sub friderico
 eto Romanorum Imperatore. Is eni[m] t[em]p[or]e Seneca sit. Deinde Germani faciunt. Cu[m] de se sciat. S[ed] cu[m] nos in annis super xxiii. Germna
 ma incoluerunt. non reputamus existimare debet. Quod Imperator ipius nacioni lego[rum] p[ro]p[ter]eae summa fide. magis labore suo
 et nunc ad Cardinalatum recepta ea curreat. Que nacione ipius honor atque utilitati adiungit. Et ita p[ro]p[ter]eae agam[rum] ut natio
 potius germana quam itala potest. Unde antiqua illa ipsa sub obscuritate ambiguitate p[ro]p[ter]eae scriberebit. Et ipius scriptio haud
 facilis cognitum. quod debetur lege ab aliis quod de his in rebus discordia. Quia inde nostra arbitrio. quod nec motu nec flui
 mi[n]i nec genio nostra p[ro]seuerat. Et p[ro]maraz ynoribus. D[omi]ni milia vadentes accipiunt. Strabone q[ui] sub Tiberio cesare vixit usq[ue]
 ad Ptolomeum alexandrum. Qui p[ro]p[ter]eae Antoniu[m] p[ro]p[ter]eae sibi orbis despicit. haud enim magnus ip[s]e. Et in tanta natio[rum] videntur intercesserit
 Ut paucissimos p[ro]p[ter]eae ex his nati videntur lapidem vnu quod notandum est. Ad Cyprius quippe Cymenus Socio disceplis a suo p[ro]p[ter]eae
 narrat. exordiu cepit Calistenes ac Geopompus quod eadem tulit eam. p[ro]p[ter]eae illa mente angerebat. Qui tamen omnes historici mente lan
 de sempera celebrantur. Quia motu re Eloquenterat. Eneras. omnis p[ro]p[ter]eae in quibus scriptores honorum disseunt. Ad receptores histo
 rias se acutus. Que ipse est Germania sub suo eu[ro]peo sunt incolati digni in rebus dybromib[us] Europe. In isto p[ro]p[ter]eae vario et emento au
 in cardinalatu otio videntur acutate despicit. Historia et deceptus primus plus scribit.